

Kính thưa Thầy và các Thầy Cô!

Chúng con xin phép chia sẻ một số nội dung chính mà chúng con ghi chép trong bài Thầy Vọng Tây giảng từ 4h50' đến 6h00', sáng thứ Tư, ngày 08/03/2023

*****

NỘI DUNG HỌC TẬP ĐỀ TÀI 1181

“VÌ BA TẮC LƯỠI MÀ TẠO NGHIỆP THÌ THẬT LÀ KHÔNG ĐÁNG!”

Người thế gian nói: “*Bệnh từ miệng mà vào họa từ miệng mà ra*”. Nghiệp từ miệng của chúng ta rất nặng! Trong ba nghiệp thân, khẩu, ý, “*Kinh Vô Lượng Thọ*” đã đưa nghiệp của miệng lên đầu tiên để nhắc chúng ta: “*Khéo giữ khẩu nghiệp không nói dối người*”. Nghiệp của miệng là nói dối, nói lời hung ác, nói lưỡi đôi chiều và nói lời thêu dệt. Nếu chúng ta ăn thịt chúng sanh thì chúng ta sẽ tạo nên rất nhiều oán kết. Trong dân gian có nhiều câu chuyện về việc những người sát sanh phải chịu bệnh khổ triền miên, thậm chí là mất mạng. Có những người bị bệnh khổ rất nặng nhưng khi họ chuyển tâm không sát sinh nữa thì bệnh của họ tự khỏi.

Hòa Thượng nói: “*Người thế gian bị những quả báo như tàn tật, bệnh khổ, bản cùng là do nghiệp sát đời trước hoặc đời này quá nặng. Tội nghiệp lớn nhất của con người chính là sát sanh. Con người tạo nghiệp sát vì họ tham dục, họ vì ba tắc lưỡi mà tạo nghiệp*”. Rất nhiều người ăn thịt chúng sanh vì họ không biết làm những món đồ chay ngon, bổ dưỡng. Có những người đến với tôi họ nói, nếu họ nấu được đồ chay ngon như thế này thì họ sẽ chuyển sang ăn chay. Hôm qua, trong vườn nhà tôi có hai quả mít chín, tôi làm món mít kho rất dễ dàng. Con người thường có thói quen ăn thịt từ khi còn nhỏ. Chúng ta lưỡi biếng, không chịu học hỏi nên chúng ta không làm được các món chay ngon.

Từ nhỏ tôi cũng không có ai dạy nấu các món chay, Cha Mẹ tôi là bản cố nông, hàng ngày thường ăn cá ở dưới ao. Ba tôi không bao giờ ăn chay. Một năm nhà tôi có khoảng bảy ngày giỗ, mỗi lần giỗ bà tôi đều cúng chay, sau khi ăn giỗ về thì ba tôi sẽ phải ăn cơm với nước mắm để khỏi xót ruột. Nghiệp chướng của ba tôi rất nặng. Tất cả cũng chỉ là vì thói quen. Con gái tôi, từ nhỏ nhìn thấy Cha Mẹ ăn chay nên cô cũng ăn chay. Khi lớn lên, khi các bạn xung quanh ăn thịt thì con tôi cũng chỉ ăn chay. Con thỏ, con trâu, con hà mã cũng chỉ có thói quen ăn cỏ. Chúng ta có thể thay đổi thói quen.

Hòa Thượng nói: **“Người thế gian ham muốn mỹ vị, vì ba tác lỗi nên họ giết hại rất nhiều chúng sanh. Trong Phật pháp nói về nhân quả của việc sát sanh: “Chúng ta ăn chúng nữa cân thì tương lai chúng ta phải trả lại tám lượng”.** Chúng ta nợ mạng của chúng sanh thì chúng ta phải trả bằng mạng. Nhiều người cho rằng con vật sinh ra là để nuôi con người. Ở thế gian có nhiều câu chuyện về những người thích đi săn bắn, sau đó họ lại chết vì chính công việc săn bắn đó. Mọi người cho rằng đó là do tình cờ nhưng đây chân thật là do quả báo. Tôi quen một người, hàng ngày anh rất thích đi câu cá, anh không ăn mà mang tặng mọi người. Đây là tập khí, thói quen sát nghiệp do chính anh tự tạo ra.

Hòa Thượng nói: **“Nhiều người nói, Kim Sơn Quả Phật và Hòa Thượng Tế Công là các vị tu hành nhưng các vị cũng không ăn chay. Những vị này là các bậc đại tu hành, các vị đó không còn chấp vào hình tướng. Mọi người nhìn thì tưởng hai vị phá giới, phá hoại hình tượng của Phật giáo nhưng họ không biết rằng hai vị này là Thánh Nhân. Hai vị này đối nhân, đối vật không chấp trước, cảnh giới nội tâm của các vị rất cao!”.** Chúng ta thấy họ ăn thịt chúng sanh nhưng trong tâm họ không phân biệt, chấp trước. Họ ăn thịt chúng sanh hay ăn củ cải cũng như nhau. Trong phim **“Hòa Thượng Tế Diên”**, chú tiểu nhìn thấy Hòa Thượng Tế Diên uống rượu, ăn thịt chó, khi Hòa Thượng Tế Diên ngủ say thì chú tiểu lén uống rượu, ăn thịt chó của Ngài. Khi chú tiểu uống rượu thì thấy đó là giấm, ăn thịt chó thì thấy đó là củ cải. Các Ngài đã đạt đến tâm không phân biệt, chấp trước. Tâm phân biệt, chấp trước của chúng ta quá nặng nên chúng ta phân biệt đâu là thịt, đâu là rau.

Hòa Thượng nói: **“Kim Sơn Quả Phật cả đời không tắm rửa nhưng trên thân Ngài luôn phát ra mùi thơm. Chúng ta chỉ cần ba ngày không tắm thì cơ thể đã có mùi hôi vì tâm chúng ta không thanh tịnh. Tâm chúng ta không thanh tịnh thì thân chúng ta phát ra mùi vị của tam độc phiền não tham, sân, si. Ngài thị hiện cả đời không tắm rửa, mùi vị trên người của Ngài tỏa ra là mùi vị của pháp tấn vốn thanh tịnh. Mọi người cúng dường Ngài thức ăn ngon, đồ ăn thừa hay đồ ăn rơi xuống đất thì Ngài vẫn ăn bình thường. Nếu người bình thường ăn như vậy thì họ nhất định sẽ bị đau bao tử. Các Ngài không bị sao vì tâm các Ngài không có phân biệt”.**

Tâm các Ngài thanh tịnh nên cơ thể phát ra hương thơm. Hòa Thượng Hư Vân một năm chỉ tắm một lần nhưng Ngài cũng không có mùi hôi. Có những người tu hành vẫn ăn thịt, họ dẫn chứng là khi Thích Ca Mâu Ni Phật cùng tăng đoàn đi khát thực thì mọi người cúng dường thức ăn gì thì các Ngài ăn thức ăn đó, hay họ cho rằng Tế Diên Hòa Thượng cũng không ăn

chay. Tâm của các Ngài hoàn toàn khác với tâm của phàm phu chúng ta, tâm các Ngài thanh tịnh, không còn phân biệt, chấp trước.

Chúng sanh bị tàn tật, bệnh khổ thậm chí lâm vào cảnh bần cùng do họ sát sinh nhưng họ không biết cách chuyển đổi nghiệp mà vẫn chìm ngập trong nghiệp sát. Có những người đang làm nghề nghiệp lương thiện thì họ chuyển sang làm trang trại, vườn, ao, chuồng, giết hại rất nhiều chúng sanh. Người chế tạo ra máy vật lông gà, khi ông chạy thử máy thì chính ông là người đầu tiên bị vật lông. Ở thế gian, có những người làm nghề đồ tể cũng phải chịu quả báo rất nặng nề.

Ngày trước, có hai người đến thăm tôi, một người chuyên giết heo, một người chuyên giết bò, người giết heo khi nằm ngủ thì nhìn thấy trong đám heo có xác người, ông hoảng sợ nên từ đó về nhà ăn chay, tụng Kinh. Ban đầu, ông không trực tiếp làm nữa nhưng vẫn thuê người làm công việc giết mổ nhưng hiện tại ông đã chuyển đổi hoàn toàn nghề của mình. Khi người chuyên giết bò đến thăm tôi, anh dẫn theo người con trai út, người con trai cả của anh bị bệnh não rất nặng, hàng ngày phải uống thuốc, liều thuốc ngày càng tăng nên hàng ngày, anh phải giết hai con bò để có tiền mua thuốc cho con. Tôi khuyên anh, nếu anh dừng việc sát sinh thì con anh mới có thể khỏi bệnh. Nếu anh tiếp tục giết chúng sanh thì dù con anh uống thuốc cũng không thể khỏi bệnh. Khi chúng tôi đang nói chuyện thì con trai nhỏ của anh đột nhiên bị chảy máu mũi rất nhiều. Cũng có nhiều câu chuyện ly kỳ về việc con người cứu giúp chúng sanh thì chúng sanh quay lại báo ơn. Có một người cứu giúp con chim cánh cụt bị nạn, hàng năm con chim cánh cụt vượt qua gần 8000 km để về thăm ân nhân.

Chúng ta tạo nghiệp sát, tạo thị phi nhân ngã đều từ nơi miệng. Chỉ cần một lời nói sai của chúng ta cũng có thể khiến người khác tan cửa nát nhà. Hòa Thượng đã giảng giải rất nhiều đạo lý giúp vô cùng nhiều chúng sanh có được lợi ích nhưng cũng có nhiều người nói ra những điều làm người khác tăng thêm tà tri, tà kiến. Chúng ta phải hết sức cẩn trọng khi nói! Khi có hai, ba người gặp nhau, sau khi nói chuyện một lúc thì họ sẽ nói lỗi, nói lời chê bai người khác. Đây là tập khí sâu nặng của chúng sanh. Nếu chúng ta gặp nhau mà chúng ta mang lỗi của mình ra nói thì chúng ta đã không còn là phàm phu!

Hòa Thượng nói: ***“Chúng ta học Phật chân thật là không khó! Chúng ta cảm thấy khó vì chúng ta không thật làm, không muốn làm. Mỗi chúng ta đều có thể thay đổi tập khí từ đó thay đổi vận mạng của chính mình”***. Chúng ta lười biếng, chệnh mảng thì chúng ta không thể

thay đổi được vận mạng. Hàng ngày, chúng ta phải kiểm soát cách khởi tâm động niệm, đối nhân xử thế, hành động tạo tác của chính mình. Chúng ta quán sát, nếu chúng ta khởi tư lợi thì chúng ta phải chuyển đổi ngay. Có những người chỉ chú trọng đến việc ăn ngon, mặc đẹp của mình đây chính là tâm tự tư tự lợi.

Người xuất gia, trước khi ăn cơm đều phải đọc ngũ quán, năm điều quán tưởng trước khi ăn. Điều thứ nhất là chúng ta phải tính xem công đức của mình có đủ để thọ nhận đồ cúng dường này hay không. Thứ hai, chúng ta phải xem đức hạnh của mình có xứng đáng để thọ dụng những thức ăn này không. Thứ ba, chúng ta phải đề phòng tâm tham, chúng ta không ăn để thỏa mãn lòng tham. Thứ tư, những món ăn này là vị thuốc chữa bệnh khô gầy. Thức ăn là để chữa bệnh đói, dạ dày của chúng ta không đói nữa thì nó sẽ không còn đòi thức ăn. Dạ dày của chúng ta cũng không đòi chúng ta phải thịt, chúng ta chỉ cần ăn khoai lang, rau củ là được. Thứ năm là, chúng ta vì muốn viên thành Phật đạo mà ăn những thức ăn này. Khi chúng ta ăn mà chúng ta quán chiếu như vậy thì chắc chắn chúng ta sẽ không tổn hại chúng sanh để có thức ăn. Khi chúng ta đói thì món gì chúng ta cũng muốn ăn, nếu chúng ta no rồi thì chúng ta sẽ không có nhu cầu ăn nữa. Chúng ta không nên để mình quá đói, khi chúng ta đói thì bất cứ mùi vị nào cũng khiến chúng ta khởi dục vọng, tham cầu. Trong túi chúng ta nên có thức ăn dự phòng như một vài miếng lương khô.

Hòa Thượng nói: **“Chúng ta là người học Phật, sứ mạng của chúng ta ở thế gian là đem Phật pháp phát dương, quang đại”**. Chúng ta ăn, mặc, ngủ đều là vì chúng sanh. Chúng ta ăn đủ chất để thân khỏe, ngủ vừa đủ để thân tinh táo và mặc phù hợp với hoàn cảnh. Trước đây, tôi cũng ăn mặc xộc xệch, người khác nhìn vào tôi họ cũng thấy sợ, họ không muốn tu. Phật dạy chúng ta không dính tướng là không dính tướng ở trên tâm, nếu chúng ta không dính tướng trên thân thì chúng ta đã sai. Tế Diên Hoàng Thượng, Kim Sơn Quả Phật đã phá tướng để độ những người chấp tướng. Các Ngài tâm thanh tịnh nên các ngài không bao giờ tắm trên thân vẫn tỏa ra mùi hương. Tâm chúng ta khởi lên tham, sân, si nên thân chúng ta có mùi rất khó chịu.

Hòa Thượng từng nói: **“Nếu tâm chúng ta thanh tịnh thì chúng ta có thể loại bỏ được tất cả những độc tố”**. Tâm của các Ngài thanh tịnh một cách thường hằng nên bách độc bất xâm. Trước khi Hòa Thượng 90 tuổi, khuôn mặt của Ngài vẫn không có đồi mồi, rất ít nếp nhăn vì tâm của Ngài thanh tịnh, không có tham, sân, si. Hòa Thượng ăn uống rất chọn lọc, hàng ngày, Ngài chỉ ăn rau xanh và một chén cháo. Tâm chúng ta chưa thanh tịnh nên chúng ta không thể

bắt chước theo chế độ ăn của Ngài. Tâm chúng ta vẫn còn “*tự tư tự lợi*”, “*danh vọng lợi dưỡng*”, “*tham, sân, si, mạn*” nên hàng ngày chúng ta vẫn phải tiêu hao rất nhiều năng lượng. Khoảng 70% năng lượng của chúng ta bị tiêu hao bởi vọng tưởng, nếu chúng ta nhịn ăn thì cơ thể chúng ta sẽ suy kiệt. Nếu chúng ta đói mà chúng ta không ăn thì khi chúng ta nhìn thấy người khác ăn chúng ta sẽ vọng tưởng. Mỗi ngày, tôi ăn bốn bữa, buổi sáng sau khi giảng bài xong, tôi pha một ly sữa, nướng một chiếc bánh để cúng ông bà, sau đó tôi dùng thức ăn này để ăn sáng. Buổi trưa, tôi chỉ ăn một chén cơm và một chút thức ăn. Buổi chiều, tôi đi làm về thì tôi uống một ly sữa ngũ cốc và một chút lương khô. Buổi tối, tôi cũng chỉ ăn một chén cơm và một chút thức ăn. Nếu một bữa chúng ta ăn quá nhiều thì cơ thể sẽ phải làm việc rất vất vả để tiêu hóa thức ăn. Chúng ta ăn vừa đủ thì chúng ta sẽ có sức khỏe để làm việc lợi ích chúng sanh!

*****

Nam Mô A Di Đà Phật

Chúng con xin tùy hỷ công đức của Thầy và tất cả các Thầy Cô!

Nội dung chúng con ghi chép lời giảng của Thầy có thể còn sai lầm và thiếu sót. Kính mong Thầy và các Thầy Cô lượng thứ, chỉ bảo và đóng góp ý kiến để tài liệu học tập mang lại lợi ích cho mọi người!